

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRĂȘOVU, piața mare Nr. 22.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULU L.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Pe unu an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

Prețurile și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Articolul aserupto nu se primește. — Manuscrisul nu se returnează.

Nr. 252

Duminică, 15 (27) Noemvre.

1887.

Brașov, 14 Noemvre 1887.

Pretutindenii au făcutu mare sensație destăinuirile publicate de „National Zeitung” din Berlin și de „Kölnische Zeitung” în ceea ce privește convorbirea ce a avut-o Țarul Alexandru III cu prințul Bismark la întâlnirea din Berlin în 18 Noemvre n. c.

Li se dă o mare importanță acestor destăinuirii, deoarece se crede că ele s’au făcutu cu scirea cancelarului germanu.

Țarul Alexandru — dicitu numitele foi — s’a plânsu cătră prințul Bismark asupra politicei germane, care în cestiunea bulgară a fostu îndreptată în contra Rusiei. Bismark protestându răspunsu, că Germania n’a făcutu niciodată nimic în contra intereselor ce le are Rusia în Bulgaria. Atunci Țarul s’a provocat la mai multe depeși și scrisori ale prințului Bismark, alu căroru cuprinsu dovedește inimicția Germaniei. Bismark în urma acēsta a cerut săi specificu cuprinsul acestor depeși și scrisori, Țarul n’a pregetat săi comunica cancelarului germanu toate cele cerute. După ce l’a ascultat, cancelarul germanu a declarat categoric, că documentele din vorbă sunt toate născocite și falsificate, și nici că au existat vreodată.

Țarul auzind de falsificare a tăcut și n’a mai dicitu nimic; Țarul după acēsta pausă principale Bismark a început să se jeluiască la rēndul său în contra pregătirilor militare, ce le face la granița ministrul rusu de răboiu Wagnowski, și în contra concentrărilor de trupe la granița germană și austriacă. Țarul s’a arătat a fi surprinsu de acēsta împărtașire a lui Bismark spunēndu că, câtu timp a petrecut la Copenhaga, nu s’a ocupat de afacerile statului și nu scie ce au făcutu ministrii săi în absența sa, dēr îndată ce va sosi la Petersburgu se va informa.

Țarul a mai împărtașit lui Bismark, că s’a spusu, cumcă împăratul Wilhelm de multe ori nu consimte cu cancelarul său în cestiuni de-ale politicei esteriore. „Și acēsta este falsu”, a răspunsu Bismark.

Țara pe scurtu cuprinsul destăinuirilor amintite.

După cum ni se scrie din Viena, pe acolo se crede, că istoria cu falsificarea documentelor a fostu pusă în scenă de Bismark, pentru că să lovēscă în Orleaniști, aruncându în spinarea lor vină d’a fi falsificat depeșile și scrisorile din vorbă.

Prințului Bismark nu-i place cum mergu lucrurile în Franca, nu-i place mai vētosu că sorții de isbēndă ai monarhiei orleaniste cresc pe di ce merge și Rusia le favorisēză.

De aceea „Kölnische Zeitung” strigă în gura mare, că falsificarea depeșilor prezentate Țarului derivă dela Orleaniști, pe cari îi timbrează ca partidă a răboiului europēnu.

De ce sunt ei partidă răboinică? Pentru că, dicitu cei din Berlinu, Orleaniștii dorescu un răboiu europēnu, ca să potă ajunge Țara în domniă în Franca, pescuind în turbure.

Adevērul este însă, că Bismark se teme și are cauze a se teme de restabilirea monarhiei în Franca, de aceea ar face totu posibilul să potă învrăjbi pe Țarul cu Orleaniștii.

Se mai vorbesce și de unu procesu ce-lu va intenta Bismark unor persoane influente din Germania, care ar fi încurate în complotul orleanist. Pōte că voru mai fi descoperite lucruri interesante în acestu procesu, dēcă nu se va reduce totul numai la o manevră diplomatică bine alcătuită.

Serbia și Bulgaria.

Deunăzile ni-se comunicase printr’o telegramă din Sofia scirea, că agentul diplomaticu sērbescu a fostu arestatu la ordinul guvernului bulgaru. Scirea a fostu neadeverată, intru câtu nu agentul diplomaticu, ci cavasul (dorobantul) agenției sērbesci a fostu arestatu. În privința acēsta i se scrie din Sofia „Corresp. de l’Est” cu data de 21 Noemvre:

„Alaltieri nopțe apărură patru polițiști în locuința cavasului agenției sērbesci din Sofia, făcūră o lungă și minuțioasă revisiune și arestară pe cavasul. Iusărcinatul de afaceri sērbu, d. Danicel, trimise erl pe secretarul său, d. Bodi. la d. Stambulov ca să-l întrebe, ce motive au pricinuit acēsta procedere necorectă. D-lu Stambulov răspunsu că guvernul bulgaru a fostu convinsu, că cavasul nu mai stă în serviciul agenției sērbesci, că întreține necurmatu legătură cu emigranții bulgari, că primește sume mai mari de banii etc. D-lu Bodi dīce, că cavasul a ridicat banii pentru agenția dela o bancă, că e supus sērbu și că stă încă în serviciul agentului. Dēr deoarece d-lu Bodi prin întreaga întrevorbire a primit impresiunea, că guvernul bulgaru bănuiesce, cumcă agenția bulgară ar sta însăși în atingere cu emigranții, de aceea d-lu Danicel, care e foarte consternat pentru acēsta, a cerut dela d-lu Stranski, ministrul bulgaru de esterne, printr’o aspră notă lămuriri în timpu de 24 ore.”

Aceleiași foi i se scrie din Piro, că d-lu Risticel, ministrul-șef sērbu, ar fi propus guvernului bulgaru o anchetă internațională în acēsta afacere.

Foia sērbă „Beogradski Dnevnik” desminte, ce-i drept, scirea despre arestarea agentului sērbu, dēr atacă pe prințul bulgaru Ferdinand și mai ales pe d-lu Stambulov, ministru-șef bulgaru, pentru că au serbat aniversarea, bătăliei dela Slivnița, în cari Bulgarii au bătut pe Sērbi. Articolul încheiă astfel:

Acesta nu e felu d’ă întreținē bune raporturi de vecini și d-lu Stambulov prin serbarea aniversării bătăliei dela Slivnița nu-și va redobēndi popularitatea sa perdută — „sic non itur ad astra”.

Cum vedem, Serbia și Bulgaria e ducū rēu cu amicitia.

Programa

pentru deschiderea sesiunii ordinare a corpurilor legiuitore române lu 15 Noemvre 1887.

La orele 11 de dimineță se va celebra unu Te Deum la Mitropoliă, în prezența: d-lorū senatori și deputați, d-lorū ministri, înaltei curți de casațiune, înaltei curți de compturi, curților, tribunalelor, corpului profesoralu, autorităților administrative, militare, consiliului comunalu și camerei de comerț.

La orele 11^{1/2}, înaltele corpurii și autoritățile voru intruni în sala ședințelor Adunării și voru ocupa:

Înaltele curți de casațiune și de compturi, tribuna a doua în drēpta tribunei diplomatice.

Curțile, tribunalele corpului profesoralu, autoritățile administrative, comunale și camera de comerț, tribuna oficială.

D-nii senatori voru ocupa antăiele bănci ale Adunării din drēpta Tronului. D-nii deputați băncile din fața Tronului.

Pornirea cortegiului Regal delu Palat se va anunța prin 101 tunuri.

La orele 12 Regele, care este primitu la scară de cătră d-nii ministri, va intra în sala ședințelor Adunării, precedat de casa sa civilă și militară, și se va urca pe Tronul inconjurat de d-nii ministri. Casa civilă și militară a Regelu se aședă dinapoi Tronului.

Locul liberu se ocupă de oficerii superiori.

Regele, după citirea Mesagiului de deschidere, părăsesce sala adunării, și corpurile legiuitore procedu îndată la începerea lucrărilor. D-nii senatori trecu la localul Senatului.

Biletele de intrare în sala Adunării pentru acēsta și se voru da d-lorū senatori și d-lorū deputați prin președința consiliului ministrilor.

Bilete pentru tribuna diplomatică se voru da de cătră d. ministru alu afacerilor străine, care face și în vizațiune d-lorū reprezentanți ai Puterilor străine spre a asista la acēsta solemnitate.

Biletele pentru celelalte tribune se voru da prin președința consiliului de ministri.

Ca în Asia.

Cetimū în „Ellenzék” dela 24 Noemvre:

Din comuna László Szent-Ivány primimū scire despre o chinuire revoltătoare, pe care au sēvrșit’o nisce gendarmii din Pojuu cu o sērmană copilă orfană. Locuitoarei G. Ignatz din susu și-a comună i s’au furat dintr’o odaie prin ferestră vestmintele de pat, și păgubașa a bănuit pentru acestu furtu pe servitoarea sa Susana Kulinski, care este o copilă orfană. Gendarmii, în loc de a o fi escortat, au voit s’o constringă prin torturi la mărturisirea faptului. Au legat’o cu lanțuri, au bătut’o, și legând’o fedeleșu, au întins’o pe pământ, și pe când unul din gendarmi o lovea peste talpa piciorilor sale desculțe, pe atunci celălaltu gendarmu s’a pus cu genunchii pe spatel ei și apăsându-i capul spre pământ, o bătea cu băta. Acēstă miserabilă chinuire s’a sēvrșit în 20 l. c. Fata n’a mărturisit nimic. Casul s’a înșinat autorității competente.

SCRIRILE DILEI.

În privința socotirei timpului de serviciu militar în timpul de serviciu la stat, ministrul ungurescu de finanțe a adresat direcțiunilor financiare unu emisū, în care se hotărăse, ca la pensionări în cercul lor propriu de activitate, în casuri când nu se pōte dovedi, că trecerea din serviciul militar în serviciul statului s’a sēvrșit direct și nemijlocit, la măsurarea pensiunii se socotesce numai timpul de serviciu la stat.

Tractările pentru încheierea convenției comerciale între Austro-Ungaria și Italia se speră că se voru începe în curēndu. Greutatea încheiării constă în faptul că Italia ține la sporul de vamă cuprinsu în tariful său autonom pe tort și pe ață de in din Austria, precum și pe unele articole economice din Ungaria.

Femeile din Czegled nu numai că au ajunsu să decidă în toate cestiunile politice și confesionale, ci în casuri când nu-și potu valida voința fără contradicere, și-o validăză cu bătaia. Duminēca trecută, comitetul bisericescu catolicu a ținut o ședință în afacerea alegerei ajutorului de cantor. Lucrările mergēndu nu după placul femeilor, acestea năvăliră în sala de ședințe, puseră mâna pe notaru, îl triră afară și l’ar fi și sfășiat, dēcă nu s’ar fi putut smulge din mâinile lor și nu s’ar fi mântuit în locuința invēțatorului, de unde apoi fugi sārind pe ferestră. Poliția a pornit cercetare; Țara primarlu cerut dela viceșpan să dispună a se spori provisoriu gendarmeria.

Agio vamalū s’a stabilitu pe luna Decemvre 1887 cu 24^{1/2} procente.

Scimū că în unele comitate din Ungaria autoritățile politice, pentru înfrēnarea multelor hoții, ucideri și totu felulu de blăstēmății, s’au vēdūt silite să introducă legea statarie. Dēr precum se vede nici acēsta lege nu are destulă putere pentru a inspira terore în locuitori. Hoțiile și acum se continuă. Unu tinērū vagabundū, cu numele Lukacs, din Barestelek, comitatul Somogy, care tocmai este pus sub statură, din o certă avută cu nisce omeni muncitori, a scos cuțitul și pe unul, Gáll György, l’a injunghiāt, omorându-l la momentu, Țara pe altul, alu căruia nume e necunoscutu, l’a rānit atāt de greu, încāt nu mai e speranță să scape cu viață. Uciștorul s’a predatu de bună-voia pe mâna gendarmilor, cari l’au și escortat.

Universitatea sāsescă, care a fostu intrunită în Sibiu, și-a terminat ședințele de Țara anu.

D șora Bărsescu a jucat la Burgteatrul din Viena, în ziua de 21 Noemvre, rolul principesei Eholi din „Don Carlos” cu succesul obișnuit, dīce „Romānul”.

Cetim în „Voința Națională”: „Suntem informați că tratatul de comerț între România și Turcia ar fi fost aprobat de M. S. Sultanul. Acest act internațional, de o potrivă avantajos pentru ambele puteri, va contribui a spori în mod foarte simțitor relațiile noastre comerciale cu imperiul otoman”. — Proiectul de convenție comercială între România și Turcia, după cum se comunică „Correspondenței Politice”, nu conține din partea României esența concesiunii a tratamentul națiunii celei mai favorizate, ci România acordă Turciei numai pozițiile cele mai mici ale tarifelor sale convenționale, actuale sau viitoare. Afară de acesta mai acordă Turciei tace vamale reduse pentru 28 de poziții (materii prime de proveniență exclusiv turcă), care până acum nu erau prevăzute în condițiune. Turcia, din parte-i, acordă României tratamentul națiunii celei mai favorizate.

Au apărut în editura librăriei Frații Șaraga din Iași *Poessile* logofetului Costache Konache, ediție nouă, cu mai multe scrieri inedite, cu biografia autorului, precum și un mic glosariu. *Prețul 6 lei.* Se află de vânzare la toate librăriile principale din România.

Voesce și vei pute!

Țera Bârsei, 14 Noevre 1887.

Am vădit cu altă ocaziune, că mare parte din omenii noștri, când e vorba de întreprinderea unei acțiuni comune pe terenul național și politic românesc, nu încetază a se scusa cu miseria, pe care o consideră drept pierdere, în dosul căreia cercă a se ascunde de sub ochii criticii ai omenilor generoși și cu bune simțăminte.

Nu vrem să dicem, că dor n'am fi săraci, căci săraci suntem cu adevărat, și poporul nostru delat vădându cu ochii săracese, mulțumită stăpânirii unguresci, care îngrijese să-l dărapene; dăr dar impurarea acesta, ori cât de tristă ar fi ea, nu poate pe nimeni să scuse delă împlinirea datorinței sale. Nimeni nu cere delă omul sărac să jertfă-că capitale însemnate pentru scopuri filantropice românești, dăr fiecare din noi are dreptul a pretinde, ca ori ce Român să facă datorința față de națiunea sa. Și decă fiecare Român ar fi conșciu de această datorință, de sigur n'ar trece nici una din instituțiile noastre de caracter cultural național, fără ca să nu fie sprijinită cel puțin cu un cruceră delă fiă-care suflet românesc. Și fiind că numărul sufletelor românești aici, în Ardeal, este de un milion și jumătate, ar urma ca fiă-care instituțiune românească din Ardeal, fiind de o valoare mai însemnată, să fiă ajutoată cel puțin cu un milion și jumătate de cruceri, ceea ce ar face 15,000 de florini.

Aici nu mai poate fi vorba de imposibilitate, căci și cel mai din urmă văcar el satului este în stare a să aduce pentru națiunea sa tributul de un cruceră și încă nu numai odată, ci pe ușor ar putea s'o facă acesta chiar și de de ce-or pe an. În cazul acesta ar trebui ca massa poporului român din Ardeal să contribuie pe an pentru scopuri culturale-naționale românești de interes comun cel puțin de de ce-or 15,000 de florini, va să dică 150,000 de florini. În realitate însă acesta nu se întâmplă. Abstragându delă unele instituții românești, ce i drept, și de bun folos pentru popor, dăr de caracter mai mult sau mai puțin comercial: Românii ardeleni cu toții la olaltă nu con-

tribue pe un an întregu nici 15,000 de florini pentru scopuri emanamente filantropice românești. Și este bătător la ochi, că în listele de colectare află mai totu aceleasi nume; adică din contingentul total al națiunii noastre se află un mic procent, câțiva bărbați generoși și cu tragere de inimă, în contul cărora se facu mai toate colectele și la a cărora activitate se reduce mai toate întreprinderile culturale-naționale. De aci provine apoi, că acești rari și distinși bărbați își perd adeseori în luptă zadarnică puterile lor, căci ori cât de frumoșe ar fi rezultatele la carl ajungu, acestea disparu față cu lipsurile și nevoile numărului contingent al poporului român.

Este prin urmare absolut neescusabil indiferențismul unei însemnate părți din inteligența noastră, și mai vartos din aci bărbați conducători, cari stau în nemijlocită atingere cu poporul și cari nu încetază a se plânge mereu contra multelor neajunsuri, fără ca ei înșiși să concurgă cu obolul lor pentru sprijinirea unor asemenea scopuri întreprinse de alții. Trebuie să învinovățim pe asemenea bărbați conducători cu atât mai virtuos, cu cât nu ne îndoinim nici pentru un moment despre marea dărniciă și bunăvoință caracteristică a poporului român, care în totu momentul ar fi gata să concurgă cu obolul său, decă ar fi cine să-l însuflețescă și să-i arate însemnătatea scopului pentru a căruia sprijinire are să concurgă.

Dăr pe când nu încetăm a accentua cu totu puterea cuvântului necesitatea acestei activități comune, nu putem trece cu vederea nici abuzul ce de multor se face la noi cu colectele. Adeseori te pomenești că pentru nisce întreprinderi cu totul locale și neînsemnate, pentru cumpărarea unui mic clopot la biserică unui sat, de es., sau pentru ca să se facă o strană pe sâma cântăreților, să se cumpere nisce sfite pe sâma preotului și pentru alte asemenea întreprinderi locale și neînsemnate se face alarmă în lumea mare, se apelază la dărniciă inimilor generoșe și decă un asemenea apel, pentru neînsemnătatea cauzei sale, rămâne de public nebăgat în seamă, respectivii se descurăgiază și, sub motivul că lumea nu i sprijinesce, se retrag delă activitate, creșându-se împăcați în conștiința lor, că au vrut dăr n'au putut.

Așa este! Ori de câte ori voesce cineva să-și facă merite prin săvârșirea unor fapte de asemenea categorii pe spesele altora, succesul este foarte problematic. Este mare deosebirea între scop și scop, căci cu totul alte trebuie să fiă pretensiunile când e vorba de întreprinderea unei acțiuni filantropice sau culturale comune, a căreia ducere la scop este avisată singur numai la dărniciă altora, și altcum stă lucrul atunci, când scopul se poate ajunge și numai prin puterea brațelor a înșiși întreprinzătorilor.

Este foarte natural, că decă o comună biserică mică și săracă, voesce să întreprindă o lucrare cu spese relative mari numai atunci, când cuțitul îi e la os, ajungerea la scop e foarte dificilă și adeseori este silită să recurgă la colectele altora. Poporul n'are de dat florini, dăr are cruceri, și decă crucerii aceștia s'ar fi adunat de timpuriu, folosindu-se toate ocaziunile binevenite spre scopul acesta, de sigur făcarea bisericii românești ar pute să aibă capitalul său disponibil, așa ca să nu mai fiă nevoită a apela pentru orice lucru bagatelă la dărniciă publicului. Capacitatea acesta, de a-și pute forma fiă-care comună biserică capitalul său

disponibil, nimeni nu poate să o tragă la îndoială, până când locuitorii unei comune cât de săracă sunt în stare a da pe fiă-care ar suta de florini pentru turtă și alte suta de florini pentru vinarsă, de carl nu numai că se pot lipsi, dăr li sunt și în privința sanitară foarte stricăcioșe.

Apoi mai dispune poporul nostru de un însemnat capital în timp. Decă capitalul acelor ore de lucru, pe care îl jertfesc Dumineca și în sărbătorile clacă pe sâma „domnilor” streini, par jertfi mai bucuros pe sâma bisericii, cultivându câteva jugere de loc în scurtu timp ar pute să ajungă la capitale foarte considerabile, cu carl, decă le-ar să administra bine și decă nu le-ar îngropa înainte de vreme în câteva sămăne golă, în timp ce poporul petrece în săracie, s'ar pute săvârșă cele mai strălucite fapte pentru edificarea poporului: s'ar pute estermina prin premiul chiat cele mai radicale patimi, prin carl se consumă sănătatea și avere, s'ar pute înainta șola și luminarea poporului, și alte nenumerate lucruri bune.

N'am vrut să dicem prin acesta, că edificarea de biserică mai frumoșe și mai moderne n'ar fi un lucru de totu frumos și recomandat; dăr suntem contra acelor, cari întregu capitalul și-l îngropă în asemenea clădiri; îngroșeși-lu numai jumătate, er decă atata nu este de ajuns, aibă răbdare până când capitalul va mai cersc. Răbdare, constantă și abnegațiune cere întru toate, și atunci fără îndoială că descurăgierea între noi nu va avă loc și fiă-care se va convinge despre adevărul devisei: Voesce și vei pute!

— u. — r. —

Darurile Regelui României.

„Voinței Naționale” i se scrie:

Domnule redactor! Consiliul general al județului Suceava, în ședința dela 30 Octomvre curent, vădându buna-voință cu care Augustul nostru Suveran a bine-voit a veni în ajutorul județului prin a hărăzi materială lemnoșă, în valoare de peste 50,000 lei.

Vădându interesul ce Maiestatea Sa pune pentru instrucțiunea publică, căci, pe lângă că a reparat și a îmbunătățit toate școlile de pe proprietățile Maiestății Sale și Domeniile Coronei din acestu județ, dăr apoi a înființat o șola model în comuna Malinii, a căreia deschidere s'a celebrat în mod solemn de întreaga populațiune a comunei, în asistența domnului administrator al domeniilor Calenderu, sub freneticele strigări de: „Trăiască Maiestatea Sa Regele, bunul nostru Suveran! Trăiască Maiestatea Sa Regina, mama suferințelor!”

Vădându cu câtă bună-voință se ocupă de cultura predominantă, reparându bisericile și căutându a le da toate mijloacele posibile, pentru-ca cultura divină să poată fi exercitată în toate prescripțiunile sfințelor canoane:

Consiliul, prin acclamări frenetice, a autorizat pe de o parte pe domnul președinte al consiliului a depune personal la picioarele Maiestăților Lor omagiile de grațitudine pentru aceste înalte bune voințe, er pe de alta a însărcinat pe comitetul permanent a da în cunoștința țerei prin publicitate, interesul ce Maiestatea Sa Regele pune pe lângă interesul general, în special pentru prosperarea județului Suceava.

Fălticenii, 3 Noevre 1887.

Președintele comit. permanent: P. Goroveiu.

(18.)

FOILETONUL.

LOGOFETULU MATEIU

NOVELA

XVII.

La Rădița la cărciumă era numai ea acasă.

Când a dat cu ochii de cărcimăriță, i-a venit puțin cam greu logofetului, căci cine se uita la Rădița, trebuia să zimbescă și Mateiu necăjit cum era nu putea face acesta.

Logofetul n'a zîmbit, dăr pentru aceea a zîmbit Rădița.

— Și așa, — duse ea făcându cu capul, — ai intrat în grije, de nici nu te mai uiți drept în fața omului. Grija schimbă pe om și i face inima rea, er inima rea scurtă viața, logofete, de aceea mai lasă în colo atata bucluc și făți inimă bună...; unde s'a mai vădutu ginere supărat?

Mateiu se făcu a nu fi băgat de sâma aceste vorbe. Ii venea lui la socotelă a se arăta că n'a auzit ce i-a spus Rădița și astfel, fără să răspundă, o întrebă decă a venit ori nu mașinistul Ienache, și după ce a fost gata cu întrebarea intră în casă la Rădița, își trânti palaria pe un pat, se puse pe scaun lângă masă, și privea print'o ferestruică, ce da în drum.

— N'a fost pe-aci, — răspuce Rădița și rămase ca pironit lângă mesioră, cu mâinile în șolduri, și se

uita șirătă la logofetul și îi părea bine că logofetul este trist. Scia ea ce însemnăză acesta.

Mateiu se uita lung pe ferestruică, ca omul, care așteptă pe cineva și este nerăbdător până ce vine. Deschise ghemul, căci i-se părea că nu vede bine, și stând astfel o bucată de vreme, își desbracă haina de pe deșupra și o aruncă pe pat peste palaria sa.

— Mi-e cald, Rădița..., e mare zăpușelă astă sâra..., nu se clatină nici măcar frunzele salcâmilor, așa liniște de vânt este, — grăi Mateiu, dăr ochii nu i întorșe delă ferestruică.

Într'unu târziu tresări și fii cuprinsu de un tremur.

Venea Ienache, și cu toate că-l aștepta, totuși logofetului i s'a părut că a sosit pre de timpuriu.

I-ar fi plăcut să mai zăbovescă, i-ar fi plăcut să se mai afle singur câte-va clipe, ca să-și poată bine gândi și măsura vorbele, cu carl avea să începă, căci scia decă va sosi Ienache, va trebui să vorbescă, și Mateiu avea o vorbă grea, și nici el nu era sigur ce va eși din acea vorbă; una însă o scia de bună sâma, că adică este hotăritu în părerea lui și că nimic nu este în stare să-l abată delă ea.

Dragostea pentru Maruța era multu mai mare, decă ca vorbele Rădiței și banii scutarului să o potă smulge din inima lui.

„Am făcutu vorbă într'unu cósu rău”, își gândea el, „căci almintrelea nu'm potă da socotelă, de

aceea ce am făcutu. Auți colo! Să mă facu eu... eu... ginere scutarului!”

Ienache intră, aruncă o privire asupra logofetului, și băgă de sâma că este necăjit. Dete „bună sâra”, dete mâna cu el și se aședă pe un scaun lângă masă.

— Da ce, stau eu numai așa aici? — întrebă Rădița, care se afla în picioare în mijlocul casei.

— Ad' o oca de vin și ne lasă'n pace, — grăi Ienache, er Mateiu se ridică pe jumătate, se uită la Rădița și ar fi vrut să dică să n'aducă vin.

— Lasă... lasă, — vorbi Ienache făcându semn din ochi și după ce duse acestea, logofetul Mateiu se lăsă erăși pe scaun.

— Am să-ți spun o vorbă, — își deschise logofetul gura, — atata lucru avem... nu era de lipsă să mai cerem vin.

— Lasă Mateiu, sciu cu ce ai să-mi spui, dăr nu'i bine ca un ginere să începă vorba până a nu bea un pahar de vin. Sciu eu ce ai să-mi spui. Ești nerăbdător pentru mâne, fiind-că vine Ileana lui nenea Dumitru. Te cunosc eu... — adause Ienache zîmbind — sciu eu că ești nerăbdător, cu toate acestea ai puțină răbdare.

Mateiu voise să începă vorba, dăr nu i-a reușit și fiind-că nu i-a reușit, inima începă a i bate și mai tare ca până acum și i era necăz că a venit de s'a întâlnit cu Ienache.

Vinul era pe masă.

Descoperirile dela Bivolari.

Citim în „Buciumul Vâlcei:“

Se scie că la Bivolari (lângă Cozia în România) s'a descoperit pe văr urmele unor băi romane. Acum primim ore cari informațiunii de unde reese că săpăturile cari au continuat neîntrerupt au dat nise rezultate neașteptate și promitu a se face cele mai întinse descoperiri. Din cauza timpului ploios și a drumului aprôpe impracticabil n'am putut culege date mai certe și mai minuțioase. Până când însă vom pute vedea prin noi însine aceste descoperiri cu toate împedările ce ni-se face ca-i drept, dăm aci în resumat ceea ce ni s'a relatat de corespondentul nostru.

Aceste băi romane au descoperite la Bivolari, au luat dimensiuni grandioase. S'au desvelit până acum peste 20 camere pardosite cu cărămiți și cimentă, cari formau camerile de băi; parte unde se făcêu băile în basinuri, parte avându pilieri de cărămiți superpuse și pe care se aflau aședate paturî unde Romanii luau băile de abur. Afară de acésta s'a descoperit și o vână grôsă de apă termală cam de 31 grade centigrade.

S'a mai găsit și un număr imens de vase antice cu figuri în o teracotă superbă, mon de arme de diferite forme ca securi, lance etc. În fine două petre mari de formă romboidală cu inscripțiuni. Depe una din ele am putut căpeta următoarea inscripțiune, pe care o transcriem întocmai.

IMP. CAES. DIVI. TRAIANI. PART.
FIL. DIVI. NERVA. NEP. TRAIANO.
HADRIANO. AVG. P. M. T. R. POT.
XXII. COS. III. P. P. I. VRIS. AG.
(Nedescifrabilă) P. PROC. AVG.

Mesagiul tronului germanu.

Joi în 24 Noemvre n. s'a deschis Reichstagul germanu. În discursul tronului se dice între altele:

Nu numai împăratul, ci și confederații săi și întregu poporul germanu e îngrijat de suferința prințului de coronă. Pentru înlăturarea pericolului amenințator se folosesc totă știința și arta omenescă.

Bugetul arată o îmbunătățire a situațiunei financiare, prin cruțare și prin ștergerea unor cheltueli ce se pot amâna. Cu escedentul anului viitoru de aprôpe 50 milioane se vor îmbunătăți lefurile persoanelor din serviciul statului și se vor ajutama văduvele și orfanii oficerilor și funcționarilor. Proiectul de lege respectivu se lucreză deja.

Cu toate astea, isvorul cel mai principal al bunei-stări economice, agricultura noastră, este amenințată, mai ales cerealele, din cauza cerealelor străine ce se produc mai estin, și așa e amenințat și țeranul germanu. Vămile existente pe cereale nu sunt în stare a întâmpina reul, deci s'au luat în vedere nou sporiri a vămilor pe cereale de către guvernele confederate și se va presenta un proiectu de lege în acestu sens.

Îngrijirea împăratului și a guvernelor confederate e necurmat îndreptată spre dezvoltarea mai departe a instituțiunei armatei, a cărei sporire o va dispune un proiectu de lege privitoru la landwehr și landsturm (militiile și gloatele).

Un alt proiectu de lege pentru lucrătorii bătrâni și invalizi, ce se va presenta totu în acéstă sesiune, va fi o nouă garanția pentru întărirea păcii sociale și a puterii naționale de lucru.

Se va mai presenta un proiectu de lege, care se reguleze raporturile asociațiunilor libere (de câștig și economia) și se facă posibilă formarea de asociațiuni cu îndatoriri restrinse ale membrilor, căci îndatoririle deopotrivă cum e până acum, împedecă formarea de asociațiuni.

În fine un alt proiectu de lege va regula comerțul cu vinu în privința sanitară, deôrece aplicarea legii asupra mijlocelor de nutrimentu întâmpină în praxa greutăți.

Espirarea apropiată a tractatului nostru de comerț cu Austro-Ungaria atrage deplina atențiune a confederațiilor. Guvernele confederate nu pot tainui greutățile ce stau în cale unei rezolvări satisfăcătoare a acestei chestiuni, dér speră, că se va prelungi tractatul existentu de comerț și astfel se va înlătura eventualitatea unei stări fără tractat. Se voru presenta, spre a se lua unu conclusu, și tractatele comerciale cu unele state americane.

Politica esternă a împăratului își dă cu succesu sîlnța a întări pacea Europei, a cărei susținere e o problemă a aceleia, cultivându raporturile amicale cu toate puterile, prin tractate și prin alianțe, cu scopu d'a se evita pericolul războiului și de a întâmpina în comunu atacurile nedrepte. Imperiul germanu n'are tendințe agresive și nici trebuințe, care se potă fi satisfăcute prin războie victorioase. Înclinarea necreștinescă d'a năvăli asupra popórelor vecine e streină caracterului germanu și atâtu constituțiunea, cât și instituțiunile armatei imperiului nu întesc a turbura pacea vecinilor noștri prin atacuri volnice, ci pentru a ne apăra de acestea și a ne apăra independența noastră suntemu tari și vremu cu ajutorul lui Dumnezeu să devenim așa de tari, încâtu să putemu privi liniștit în fața oricărui pericolu.

Apelu.

Îndemnatu fiindu din forțe multe părți a scôte la lumină cântecile populare și totodată a le arangia și pentru Piano-forte, pre cari le adun acum de unu șir de ani, n'am găsit altă cale mai bună și mai favorabilă scopului a le putea lăți câtu mai multu, decâtu pre cea țiaristică, și așa m'am decis a eaa unu țiaru musicalu sub numele

„Musa Română“.

Acestu țiaru își are de scopu, pre lângă răspândirea cântecelor populare naționale, a astupa și lacuna atâtu de simțită la publicul nostru musicalu, mai cu sémă la arangierea de concerte, serate musicale etc., neavendu pentru astfelu de ocațiuni piese românesce comodate, și își ia ca directivă a delătura acestu golu, prin aceea că publică piese de salon și de concerte, lucrare din cântece populare, ușurându astfelu oricărui pianistu de a pute alege și esecuta la ocațiuni și piese românesce.

„Musa Română“ va apărea cu începutul lui Ianuarie st. v. 1888 în fiecare lună odată, în cartu mare, pe hârtia grôsă și frumoasă, și va conține fiecare broșură două cole tipar de note frumosu imprimat. Programa fôiei va fi cam de următorul cuprinsu:

- a) Cântece și hori populare arangiate pentru pianu.
- b) Piese de salonu, din cântece populare, arangiate pentru pianu, în formă de: Fantasi, Capriciuri, Rapsodii, Concerte etc.
- c) Cântece populare și originale pentru voce cu acompaniamentu de pianu.
- d) Piese de danțu pentru pianu pre 2 și 4 mâni.
- e) Cântece bisericesci arangiate pentru coru bărbătescu (partitură).
- f) Piese românesce pentru Violină și Flaută, cu acompaniamentu de pianu.

Partea literară de pe fața primă și ultimă a fôiei va avea următorul conținutu: biografii ale musiciloru

străini și români, articoli, notițe, cronice, poesii populare etc.

Prețulu abonamentului: pe unu an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 florini.

România și străinătate: pe unu an 30 franci, pe șese luni 15 franci, pe trei luni 7 fr. 50 bani.

Iacobu Mureșianu,
profesoru de musică.

„Stim. Domni, Dóme și Domnișóre, cari voru primi acestu apelu, suntu rugați a-lu face cunoscutu mai de parte, a colecta abonenti și a grăbi cu trimiterea listei celu multu până la 28/16 Decemvre 1887 sub adresa: Iacobu Mureșianu profesoru în Blășiu (Balázsfalva), de ôrece din cauza speselor mari, fôia se va tipări numai în atâtea esemplare câți abonati voru fi prenotați“.

Convocare. Membrii Despărțementului I alu Reuniunei învățătorilor rom. gr. or. din Districtulu alu X-lea Brașov suntu invitați prin acésta a lua parte la adunarea sa generală, ce se va ține Duminecă 22 Noemvre (4 Decemvre) a. e. în sala hotelului „La Sóre“ în Satulungu.

Obiectele de pertractare voru fi:

- 1. Deschiderea ședinței prin presidiu la 10 ore înainte de amedă.
- 2. Constituirea Despărțementului pe unu periodu nou de 3 ani
- 3. Tractatu din albinăritu: Coșnița (târna) de Dzierzon și viața albinei de G. Moianu.
- 4. Satorirea condițiunilor concursului asupra premiului donat de parochul Victoru Popea din Satulungu pentru elaborarea temei de cuprinsulu: Ce este învățătorulu? Chemarea cea înaltă a lui și stima ce i se cuvine din partea omeniei.
- 5. Consultări asupra temelor ce ară fi de desbătutu în proxima adunare generală a Despărțementului.
- 6. Satorirea locului pentru ținerea viitórii adunări generale a Despărțementului.
- 7. Propuneru de sine stătătoare.

NB. Alte invitări speciale afară de acésta nu se voru mai face.

Satulungu, 12/24 Noemvre 1887.

I. Dorca, președinte. I. Daviu, not. ad hoc.

DIVERSE.

Statu-majoru englezu. — Citim în „Curierulu Londrei“: Ilustrulu americanu Artemus Ward, organizandu într'o țu unu regimentu pentru a pleca în războiu, dete tuturoru titulu de maioru generalu pentru a preveni gelosiele. Ducele de Cambridge, comandantul șefu alu armatei engleze, pare a urma același principiu decă este să judecăm după următorulu tablou comparatu cu lista ofițerilor din armata activă germană care a apărutu. După acestu documentu oficialu suntu pentru masa enormă de ómeni cari compun armata germană 2 feld-mareșali, principele imperialu și contele de Molke, 59 generali, 76 locotenenti-generalu, 117 maioru-generalu, 216 coloneli, 210 locotenenti-coloneli, 906 maioru. Pe d'altă parte, minuscula armată engleză nu numără mai puțin de 6 feld-mareșali, 41 generali, 157 locotenenti-generalu, 183 maioru-generalu, 800 coloneli, 450 locotenenti-coloneli, 1150 maioru. Pe lângă acésta se mai adaugă 400 generalu în retragere cari primescu jumătate din soldă. Anglia se póte deci lăuda că are mai mulți ofițeri în armata ei activă decâtu ómeni în brigada gardei. Armata germană n'are decâtu unu streinu pe lista generaliloru, pe ducele d'Edimburg, atașatu la corpul de armată din Thuring, ca moștenitoru alu ducelui de Saxe-Coburg. Anglia este mai ospitalieră; în adevéru, armata ei numără, printre ofițerii săi, numele principiloru Christian, Eduard de Saxe-Coburg, pe ducele de Cumberland, fără a mai socoti pe principii cari suntu pe jumătate englezi prin simplulu faptu alu căsătoriei lor cu principese engleze.

Editoru și Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Ienache turnă în pahare, imbiă unul lui Mateiu și dicendu: „Să fiă într'unu césu bun!“ goli paharul, dete mâna cu logofetulu, își șterse mustățile, șiși scose tabacherea șiși facă o țigară.

— Te cunosc eu..., — începú Ienache, — ești nerăbdătoru, — dise elu zimbud șiși răsucia țigara ce o avea în mână.

Mateiu era fără inimă și câtu a pornitu de hotărítu când a pornitu la cărciumă, atâtu era acum de fără curaj. Scose și elu tabacherea, o întorse pe améndou părțile, o deschise, o puse pe masă și ceru lui Ienache o țigară.

— Este calitatea a doua, — urmă Ienache.

— D'ala fumez și eu, — grăi Mateiu luându tabacherea mașiniștului.

— Ienache, — începú Mateiu uitându-se dreptu în ochii pretinului său, — am să-ți spunu o vorbă.... vorbă mare ce mi stă pe sufletu și mă apasă ca o peatră de móră. Ienache...

— Să mai bem unu pahar, — ilu curmă Ienache și astfelu logofetulu Mateiu a doua óră a fostu întrerupt și era ciudă, și parcă își perduse gustulu de a mai vorbi. Era să se scóle să plece, dér scia că are să trecă prin cărciuma Rădiței și că drăcósă de Rădița are să'l întrebe unde se duce.

Ii era ciudă că se afla în cărciumă și că n'a rămasu la otac.

După ce bēură alu doilea pahar, începú să vorbescă Ienache:

— Măi Mateiu, — se adresă mașiniștulu, — eu sciu ce ai tu. Te vedu puțin cam trist și asta vrei să mi-o spui. E de prisos. Totu omulu înainte de unu așa pas, cum este cununia, trebuie să fiă îngrijat.

Nici că se póte altmintrelea. Mi-aducă aminte de când m'am însurat eu.... și îți dau și ție totă dreptatea. Este o grije, scii... — dise sbărcind din nasu, — care se preface cu timpul în voie bună, în chef și veselie. Așa'i dragostea, așa se începe și apoi se sfârșese cu voce bună. — Da se te întrebú eu alteva. Măne vine nenea Dumitru cu fata, n'ar fi bine să-i eșim înainte până la Ialomița, să mergem călări, eu, tu și logofetulu Nicolai? — Da ce Dumnețu, logofete Mateiu, n'ai avut o cămașă spălată? — întrebă Ienache mirându-se.

Mateiu a ascultat cele spuse și n'a disu nimic. Când i-a amintitu de cămașe, și-a mutat piciorul dreptu mai spre înainte și cu călcăiulu riciăia josu în lutu și se uita la Ienache, ca unul ce se simțea vinovat. A statu o bucată de vreme astfelu și în cele din urmă a răspuns:

— Am cămașă.... dér e bună și acésta, — completă răspunsulu, își trase piciorulu la locu, și cum a disu aceste vorbe, prinse inimă.

— Așa veți, — grăi Ienache, — dér nu posomoritu ca până acum. Ei...ce dici... să eșim măne la Ialomița?

— Vom vedea! — răspuns scurtu Mateiu făcendu unu gestu cu améndou sprâncenele.

— Ce vom vedea? — întrebă repede mașiniștulu. — Lucrul este ca și vădutu. Așa se cuvine, așa trebuie să facem.

— Ba nu se cuvine așa, — grăi Mateiu, se sculă dela masă, făcu doi, trei pași prin odaie, se întorse la ferestră și o închise. I se părea că este cineva care'l aude, și nu'i plăcea să scie lumea ce vorbesce.

Ienache se uita cu ochii căsați la Mateiu.

— Măne vine..., — vrú să vorbescă, dér logofetulu îi tăia vorba.

— Măne să nu vină..., se nu vină nici odată! — repetă Mateiu și făcu nise ochi așa de scânteietori, încatu Ienache se luă de gânduri. — Să nu mai vină. căci eu nu mă însor, — grăi Mateiu, — și de ar fi să fiă or și ce, să scii Ienache, că eu... nu mă însor! — gâtă logofetulu și stetea țepenu înaintea mașiniștului. Ilu privi cu o față drăgălașe, își puse mâna peste mâna lui și dise: — Nu mă însor, căci de dragulu țeu nu facu nimic....și nici de dragulu nimenui., — adause Matei apesat.

— Nu, Ienache, — continuă logofetulu, — eu mă 'nsor pentru mine, nu mă 'nsor pentru alții.

— Ai nebunitu Mateiu? Cum să faci una ca asta? Omulu ala... își aduce măne fata. Ce o să dici satulu, ce o să dici nenea Dumitru, ce o să dici boerii? — grăi Ienache îngrijat.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Vienna
din 25 Noembrie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Rentă de aur 5%', 'Bonuri croato-slavone', 'Despăgubire p. dijma de vin', etc.

Bursa de București.

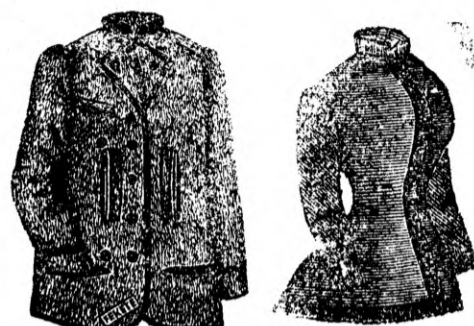
Cota oficială dela 11 Noembrie st. v. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Renta română (5%)', 'Renta rom. amort. (5%)', 'Impr. oraș. Buc. (20 fr.)', etc.

Cursul pieței Brașov

din 26 Noembrie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Bancnote românești', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'or', etc.

Roc de erva de Loden, I. calitate numai fl. 5. II. calitate fl. 6.50.

Cel mai bun, cel mai fin și cel mai durabil Roc de erva de Loden bun din Stiria...

- Jachete de dame, elegante și călduroase, în toate colorile dorite, împletite, portă foarte plăcută, numai fl. 1.80.
Costume gata barbătesei, pantaloni, rochi și gilete lucrate din stofe bune și durabile de Brunn și Reichenberg, pentru toamnă și erva, călduroasă captivă, în toate colorile dorite și în toate mărimile, întregul costum numai fl. 6.50, II. calitate fl. 8.50, III. calitate cel mai fin fl. 10.50.
Mantale de plote de cauciuc, engleză dinpreună, de Caucinea-Sheeting impermeabilă, vulcanizată, în formă elegantă de palton lungă, în timp frumoasă se poate întrebuița pe dos ca Pardesiu.
Invătoiri de masă și de pat, de rips fin, lucrate cu desenuri multicolore, la toate 4 colțurile cu ciucure de plus.
Pături pentru călătorie și pentru cai, grase ca scândura, călduroase, durabile și mari, cu bordure colorate, bucată fl. 1.75, cele mai fine fl. 2.75.
Șaluri, elegante, călduroase, durabile, 7/4 marf. lucrate în colorii fine orientale, cu ciucure de se-lia, fabuloasă de ieftine, bucată numai fl. 1.

Singura espediare cu rambarsa, seă cu plată anticipativă, sub garanție prin: Fekete's Fabriks-Lager für tiger Kleider „zur ung. Krone.“ Wien, V. Wehrgasse Nr. 13/59.

12 Ziehungen in einem Jahre

Advertisement for a lottery with 12 drawings in a year. Includes details about prizes (100,000 Gold, 50,000 Gold, etc.) and dates (December, January, February, etc.).

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU,”

— GHERLA — SZ.-UJVÁR. —

AMICULŪ FAMILIEI. Diar beltristic și enciclopedic-literar cu ilustrații, Cursul XI. — Apare în 1 și 15 di a lunei în număr de câte 1 1/2 — 2 1/2 côle cu ilustrații frumoase; și publică articli sociali, poesiă, nuvele, romanuri, suvenir de călătorie ș. a. — Mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflesione le cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patriă și străinătate; și prin umor dulce și satiră alasă nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijele vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indiviilor din familia o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de pnenumeratiune pe anul întreg e 4 fl. pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.
PREOTUL ROMÂN. Revistă bisericăscă, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare de câte 2 1/4 — 3 1/4 côle; și publică articli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia multime de predice pe duminec, serbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literari. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.
A se adresa la „Cancelaria Negruțiu în Gherla — Szamosujvár, unde se mai află de vânzare și următoarele cărți:
Puterea amorului. Nuvelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.
Idealul pierdut. Nuvelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.
Opera unui om de bine. Nuvelă originală. — Continuare nuvelei: „Idealul pierdut“ — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.
Fontana dorului. Nuvelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.
Codreanu craiului codului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.
Elu trebuie să se însore. Nuvelă de Maria Schwartz traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.
Branda seu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoșu. Nuvelă istorică națională. Prețul 20 cr.
Numeri 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Talco. Prețul 30 cr.
Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academiei. franceze. Prețul 10 cr.
Barbu cobzarul. Nuvelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.
Hermann și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.
Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.
Petulantul. Comediă în 5 acte, după Augustu Kotzebue tradusă de Ioan Ș. Șuluțu. Prețul 30 cr.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa'ele gimnasiului din Fieme prelung Vinceti Nicoră prof. gimnas. Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.
Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volum de 102 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.
Trandafir și vioarele, poesii populare culesse de Ioan Popu Reteganul. Unu volum din 14 côle. Prețul 60 cr.
Tesaurul dela Petrosa seu Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinesdu. Prețul 20 cr.
Apologiă. Discusiuni filosofice și istorice maghiare privitoare la Romani, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paulu Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sineai. Prețul 30 cr.
Renascererea limbii românești în vorbire și scriere invederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silasi. (Opă completă) Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei impreună costau 1 fl. v. a.
Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprinzându materi forte interesante și amusante. Prețul la fote mater 1 fl., câte una deosebită 30 cr.
Biblioteca familiei. Cartea I. cuprinde materi forte interesante și amusante. Prețul 30 cr.
Colecte de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.
Economia pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.
Indreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (pre-